

- Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta pārkāpums, jo Komisija attiecībā uz naudas soda ierobežojumu 10 % apmērā no apgrozījuma ir ņēmusi vērā koncerna un nevis prasītāju apgrozījumu;
- Paziņojuma par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas soda] samazināšanu ⁽²⁾ tiesiski kļūdaina piemērošana, jo nav pietiekami ņemta vērā prasītāju sadarbības pievienotā vērtība.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas soda] samazināšanu kartelju gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 7. maijā — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg/Komisija

(Lieta T-148/07)

(2007/C 155/59)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl, Howald (Luksemburga) (pārstāve — K. Beckmann, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, atbilstoši samazināt naudas sodu, kas prasītājam solidāri uzlikts ar apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja iebilst pret Komisijas 2007. gada 21. februāra Lēmumu C(2007) 512, galīgā redakcija, lietā COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators. Apstrīdētajā lēmumā prasītājam un citiem

uzņēmumiem ir uzlikts naudas sods par dalību kartelī saistībā ar liftu un eskalatoru uzstādīšanu un apkopi Luksemburgā. Pēc Komisijas uzskatiem, attiecīgie uzņēmumi ir pārkāpuši EKL 81. pantu.

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza šādus pamatus:

- Komisijas pilnvaru neesamība, jo attiecīgais pārkāpums ir vietējas nozīmes, tam nav nekādas nozīmes starpvalstu mērogā;
- *ne bis in idem* principa pārkāpums, jo Komisija pirms prasības celšanas nav ņēmusi vērā apžēlošanas lēmumu, ko par labu prasītājam ir pieņēmusi Luksemburgas kartelju [kontroles] iestāde;
- nosacījumu par prasītājas solidāro atbildību kopā ar hierarhijā augstākām sabiedrībām neizpilde, jo prasītāja ir juridiski un ekonomiski neatkarīga;
- prasītājam uzliktā naudas soda nesamērīgums, ņemot vērā prasītājas faktisko nozīmi tirgū;
- preventīvā reizināšanas koeficienta prettiesiskums, jo, aprēķinot naudas sodu, vienīgais atbilstošais faktors bija prasītājas apgrozījums un šis apgrozījums nebija pamats minētā reizināšanas koeficienta piemērošanai;
- nepietiekams pamatojums tam, kāpēc, aprēķinot naudas sodu, ir noteikts lielāks sods atkārtotības dēļ; tas noticis sakarā ar juridiskām kļūdām, pierēķinot iepriekšējos naudas sodus, un kļūdām vērtējumā;
- Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta pārkāpums, jo Komisija attiecībā uz naudas soda maksimālo robežu 10 % apjomā no uzņēmuma apgrozījuma ir pamatojusies uz uzņēmumu grupas, nevis uz prasītājas apgrozījumu;
- Paziņojuma par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu ⁽²⁾ juridiski kļūdaina piemērošana tiktāl, ciktāl nav pietiekami ņemta vērā prasītājas sadarbības nozīme;
- prasītājas sadarbības, kas nav saistīta ar Paziņojumu par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu, nepietiekama ņemšana vērā.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu kartelju gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).